

gængere må der lægges vægt på, om vedkommende stiller op til valg til en politisk forsamling, eller om der på anden måde kan fastslås et politisk tilhørsforhold.

Med henblik på at imødegå omgælder af forbuddet er situationer, hvor en politisk kandidat medvirker i en reklame, også selv om der ikke samtidig vises partilogo eller andre partipolitiske kendetegn, efter omstændighederne også omfattet af den skitserede bestemmelse.

Med hensyn til andet led af bestemmelsen vil konsekvensen være, at det i en periode op til valg til politiske forsamlinger samt ved afholdelse af folkeafstemninger ikke vil være tilladt at udsende reklamer for politiske budskaber. Det foreslås, at spærretiden tager sin begyndelse fra det tidspunkt, hvor valget bliver udskrevet, eller datoen for en afstemning bekendtgjort, og indtil valget henholdsvis afstemningen er afsluttet. For de valg og afstemninger, hvor datoen kendes lang tid forud, såsom valg til Europa-Parlamentet, foreslås det, at spærretiden indtræder 3 måneder før valget.

Der skal anlægges en bred fortolkning af begrebet »politiske budskaber«. Politiske budskaber omfatter herefter alle meddelelser uanset form, som har til formål at fremme tilslutningen til og påvirke opinionen i forskellige politiske spørgsmål både på det lokale, det nationale og det internationale niveau. Politiske budskaber omfatter derfor ikke blot partipolitiske spørgsmål, men også ytringer der har til formål at påvirke opinionen generelt i en politisk retning.

Forbuddet omfatter således enhver reklame for politiske budskaber fra fysiske og juridiske personer, som arbejder for at fremme tilslutning til forskellige samfundsspørgsmål og vil f.eks. betyde, at organisationer, foreninger eller lignende ikke i den reklamefri periode kan indrykke reklamer i fjernsyn, hvori der gives udtryk for organisationens eller foreningens syn på dansk politik.

Bestemmelsen omfatter også situationer, hvor politiske partier og organisationer ønsker at markedsføre bestemte produkter eller tjenester, såsom tøj, tasker, paraplyer og lignende med politiske slogans eller symboler. Andre eksempler på omfattede reklamer er reklamer for en oplysningstelefon eller web-sider om et bestemt tema, idet sådan markedsføring vil kunne opfattes som skjult reklame for et politisk budskab.

Bestemmelsen er imidlertid ikke til hinder for reklamer i fjernsyn for bøger, aviser, tidsskrifter og lignende, så længe reklamen ikke benytter et politisk budskab i markedsføringen. Bestemmelsen er således ikke til hinder for reklamer for et historisk værk om et politisk parti eller lignende.

Reklamer indrykket af velgørenhedsorganisationer og indsamlinger til humanitære formål anses som udgangspunkt ikke som reklamer for politiske budskaber, og forbuddet må i disse situationer fortolkes mindre strengt, selvom der kan være uenighed om formålet. Det afgørende må være i hvilken grad, reklamen indeholder et klart politisk budskab.

En bestemmelse med det foreslåede indhold har først og fremmest til formål at beskytte den demokratiske proces, idet finansielt stærke kræfter med politiske budskaber herved ikke har lejlighed til via tv-reklamer at udkonkurrere de svagere. Bestemmelsen har endvidere til formål at beskytte tv-foretagendernes uafhængighed, idet foretagenderne ikke udsættes for pres af den ene eller den anden karakter fra finansielt stærke grupper i samfundet. Endelig er der hensynet til, at vælgerne ikke i fjernsyn udsættes for ensidige og direkte forsøg på at påvirke deres politiske stillingtagen.

Kravet i artikel 10, stk. 2, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention om, at der skal være proportionalitet mellem formålet med indgrebet i ytringsfriheden og det middel, som benyttes dertil, er imødekommet ved, at forbuddet mod reklamer for politiske budskaber er begrænset til en periode op til valg til politiske forsamlinger eller ved afholdelse af en folkeafstemning.

Det forhold, at forbuddet og begrænsningen alene gælder for udsendelse af reklamer på tv-stationerne, kan begrundes i, at dette medie har en langt større og bredere gennemslagskraft end øvrige medier, hvor man eksempelvis enten kan blade videre i avisen eller lukke internetvinduet.

En to-leddet bestemmelse med det nævnte indhold og anvendelsesområde kan affattes præcist, og forbuddet vurderes at ligge inden for rammerne af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, idet forbuddet er afgrænset, og idet bestemmelsen er begrundet med hensyn, som også er beskyttelsesværdige i henhold til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og Domstolens praksis.

En regel med det skitserede indhold vil endvidere relativt ubesværet kunne administreres af tv-stationerne.

3. Forlængelse af programtilladelser

3.1 Baggrunden for lovforslaget

Det fremgår af radio- og fjernsynslovens § 60, stk. 1, at programtilladelse udstedes for en bestemt periode, der maksimalt kan vare 5 år for radio og 7 år for fjernsyn. Tilladelser til networking vedrørende fjern-